

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rs. Nielsen): Som anført i Betænkningen er det ikke lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget om det forelagte Lovforslag, idet Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uændret, medens Flertallet stiller et Ændringsforslag, for øvrigt det samme Ændringsforslag, som blev nedstemt i Folketinget. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at der stilles yderligere 10 000 Kr. til Raadighed til nye Formaaler inden for Husdyrbruget, saa at de frie Bevillinger forhøjes fra 35 000 Kr. til 45 000 Kr. I øvrigt medfører Ændringsforslaget, at vi kommer tilbage til Bevillingerne af 1927 i uændret Skikkelse. Det erkendes af Flertallet, at det Arbejde, der udføres inden for Husdyrbruget, er af saa uhyre Betydning, selvfølgelig først og fremmest for Landbruget selv, men ogsaa samfundsøkonomisk set, at de Beløb, der her er Tale om, vil være vel anvendt. Derfor ønsker Flertallet ikke alene at støtte Husdyrbruget gennem de Bevillinger, der falder ind under de oprindelige Formaaler, men ogsaa at støtte de nye Formaaler, der dukker op, efterhaanden som Udviklingen skrider frem. Det har vi givet Udtryk for ved at foreslaa, at der skal stilles yderligere 10 000 Kr. til Raadighed til disse Formaaler, Formaaler, som vi finder baade nødvendige og værdifulde samfundsøkonomisk set.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for det af Flertallet stillede Ændringsforslag.

P. C. Petersen: Ved Sagens første Behandling her i Tinget gav jeg Udtryk for, at det sikkert vilde lykkes det nedsatte Udvalg at blive enigt om Lovforslaget, men det er desværre ikke blevet Tilfældet, tværtimod, kan man sige. Nu foreligger der Forslag om en Forhøjelse af Bevillingen paa 10 000 Kr. aarlig ud over det Beløb, som Husdyrloven af 1927 stiller til Raadighed for dette Formaaler. Det er, forekommer det mig, en mærkværdig Form for Besparelse. Lovforslaget blev i sin Tid fremsat med det Formaaler at opnaa en Besparelse, som gennem de sidste 3—4 Aar har udgjort

44 000 Kr. aarlig, men allerede i Folketinget skete der betydelige Ændringer i Lovforslaget, saa at Besparelsen ifølge det Lovforslag, der kom herover til Landstinget, kun androg 13 000 Kr. aarlig, altsaa ikke noget stort Beløb. Vi har erklæret os villige til med Tilslutning fra den højtærede Landbrugsminister ogsaa at stryge denne Besparelse paa 13 000 Kr., for saa vidt vi kunde faa Beløbet anvendt paa den Maade, som vi nu engang syntes var den bedste, nemlig saadan, at en Del af disse 13 000 Kr. f. Eks. anvendtes til de nye Formaaler, som Udvalgets Ordfører (Rs. Nielsen) var Talsmand for, ikke alene nu ved anden Behandling af Sagen, men ogsaa ved første Behandling.

Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at samle alle fire Partier om Lovforslaget. Det er ikke Smaapenge, der stilles til Raadighed gennem Husdyrloven til Fremme af Husdyrbruget. Det drejer sig om 500 000 Kr., altsaa en halv Mill. Kr., til dette Formaaler foruden en Bevilling paa Finansloven paa 130 000 Kr. til Konsulentvirksomheden vedrørende Husdyrbruget. Der stilles altsaa i alt 630 000 Kr. til Raadighed efter Loven af 1927, idet den Nedsækering, som det daværende Venstreministerium i 1927 foretog ogsaa over for denne Lov, ikke var saa forfærdelig stor, særlig set paa Baggrund af, hvad andre Konti blev nedskaaret med; den androg i alt 157 000 Kr. eller omkring 20 pCt. Det var saaledes en meget lempelig Nedsækering, der her fandt Sted over for Landbruget, Husdyrbruget vedrørende. Og lad mig tilføje, at den Nedsættelse af Statens Udgifter, der fandt Sted i 1932, gik omtrent lige saa lempeligt hen over denne Lov, idet Nedsættelsen kun androg 44 000 Kr. aarlig paa et Beløb af 630 000 Kr. Jeg har under Hensyn hertil Lov til at sige, at ogsaa denne saakaldte 10 pCt.-Nedsættelse har været meget, meget lempelig over for Landbruget. Jeg skal til Sammenligning nævne, at der var andre Bevillinger, som blev langt stærkere nedsat eller til Dels helt slettet, ikke alene i 1927, men ogsaa i 1932, Bevillinger, som jeg anser for at være af lige saa stor Værdi som det, der er Tale om her. Jeg tænker ikke alene paa Bevillingen til dem, der ønsker at studere Landbrug i Udlandet, men ogsaa paa Beløbene til Husmandsrejser og Præmiering af Husmandsbrug. Disse blev nedsat ganske betydeligt i 1927 og atter nedsat betydeligt i 1932, samtidig med at vi foretog den anden Nedsættelse af Tilskuddet til Husdyrbruget. Jeg maa anse Husmandsrejserne og Præmieringen af veldrevne Hus-